

Naši dopisi.

Iz Varaždina 28. julija. — Mesto naše bode imelo 31. dne t. m. veliko srečo, da ga pohodi ljubljeneč naroda našega in njega največi dobrotnik prevzvišeni gospod biskup Strossmayer. Zato se po pozivu našega gradskega načelnika (župana) gosp. Drag. Pusta že mnogo dni pripravljamo, da kolikor mogoče sijajno slavimo dohod „prvega sina domovine naše“. Po razposlanem programu pride Njegova prevzvišenost 31. dne t. m. proti večeru v Varaždin; vse korporacije, vsa društva in šolska mladež dočakajo slavnega gosta s svojimi zastavami; zvečer bode mesto razsvitljeno; pred stanom njegovim bode serenada in bakljada. Drugi dan (1. avgusta) je opoldne svečani obed v gledališčni dvorani, zvečer pa slavnostni koncert v svečano razsvitljenem kazališču (gledališču). Ves čas bivanja visocega gosta bode Varaždin z zastavami okinčan. — Ker nam je znano, kako tudi Vi Slovenci ljubite in spoštujete možá, ki se ves žrtvuje narodu jugoslavenskemu in kako toplo tudi v njemu srce bíje za Vas Slovence, zato smo si v svesti, da se našim gromovitim slavalicem bode pridružili tudi Vi Slovenci in z nami vred navdušeni klicali: mili Bog ohrani nam mnogo let še Strossmayer-a!*)

V Gorici 29. julija. — Zdaj pa naj reče kdo, da Slovenci nismo za nič! Imam pred seboj čedno knjigo v podobi vélikih molitvenih bukev, v Benedkah tiskano, 309 strani debelo, z naslovom „Le sette Basiliche di Roma“ (t. j. „Sedem Rimskih bazilik“, namreč tistih glavnih cerkvá, katere romarji navadno obiskujejo). Spisal je te bukve v italijanskem jeziku preč. monsignor Iv. Nep. Andrej Globočnik, našega prevzv. knezo-nadškofa tajnik itd. Prišla je knjiga na svetlo v spomin letošnje papeževe petdesetletnice. Kar mene v njej sosebno mika, so zgodovinske črtice, posnete po nekem iz raznih najzanesljivših italijanskih, nemških, angleških pisateljev, po nekem pa opirajoče se na vtise, ki so pisatelju ostali od leta 1870., ko je te zgodovinske spominke sam ogledoval. Delo je hvalevredno in veljá knjiga 70 soldov a. v. — Glavni pisac in voditelj lista „Goriziano“, Mojzes Sacomani (menda žid iz Vidma) je od tod — in sploh iz Avstrije policijsko pregnan in sicer zavoljo graje vrednega časnikarskega vedenja in zarad tendencij nasprotnih javnemu redu. — Gimnazijski profesor g. Matej Vodušek je prosil in dosegel prestavo na Ljubljanski gimnazij. — Na tukajšnjo višo realko pride za zgodovino nek g. I. Kleissl. — Pretekli teden so bile maturitadne preskušnje na gimnaziji in realki, ta teden pa na žensk. učit. izobraževališči. Na gimnaziji je bilo izpraševancev 17; prestalo jih je preskušnjo 9 (2 z odliko), padlo pa 8, in sicer so 3 zavrneni za eno leto, 3 za pol leta, 2 pa ponovita preskušnjo iz enega predmeta za 2 meseca. Na realki je bilo 8 kandidatov. Trije so opravili preskušnjo z odliko, 2 sta zrela, 2 sta padla, 1 za 1 leto, drugi za 2 meseca; eden pa se je med ustno preskušnjo umaknil. Vzrejank na učit. izobraževališči dela preskušnjo 5; izid je še neznan. — Posnetke iz letnikov srednjih šol naznanim prihodnjič. — Dne 1. avgusta se odpre novo lično kopališče pri mestnem vrtu. — 10. avgusta obveljá za trdno novi popravljeni red za pnevmatično izpraznovanje straniščnih jam. Posilnost ni tako ojstra, kakor v prvem dotičnem redu. — Fatta la legge — trovato l'inganno! Pisal sem, da je naš preč. nadšk. ordinariat po dogovoru z namestništvom nekaj določil, da bi se v

okom prišlo plesom na kmetih vso mero presega jočim in pregrešnim surovostim, ki so njih nasledek. Pa kaj! pleše se še več ko prej — vsaj v Goriški okolici. Vse, česar je treba za napravo in ozališanje plesišč, pripravili so Goriški „godci“, v katerih korist sprav za prav pleše; in aparat je tak, da ga morajo na 2—3 vozovih prevažati. Danes sem moral nehoté gledati pod svojim oknom vso surovost naših okoličnih fantov, ko so plesne priprave, zastave itd. domú (v mesto nazaj) peljali. Ležali so vsi pijani na „brearjih“ — laške pesmi prepevaje. Bili so iz tistih vasi iz katerih beremo včasih popise čitalničnih narodnih veselí!! Pač lepa ilustracija taci narodnih „besed“ so ti nerodni fantalini! — Pri Mirnu (eno uro od tod) sta zgorela ni davno 2 otroka.

Iz Idrije. (*Vabilo*) na veselico, katero napravi čitalnica naša v nedeljo 5. avgusta na gosp. Leskovičevu pristavi. Program tej veselici je: 1. J. Serjun — „Hajdmo na pristavo“, popotnica, igra čitalniška godba. 2. A. Hajdrih — a) „Slava Slovincem“, zbor, b) „Mladini“, zbor. 3. Ziehrer — „Am Rio de Janeiro“, valcer, igra čitalniška godba. 4. Dr. B. Ipavec — „Domovina“, zbor z bariton- in tenor-solo. 5. Verdi — Cavatina iz opere „Ernani“ za rog obligat. 6. Pozdravni govor. 7. Otto — „Devi“, éveterospév. 8. Prva kadrilja na prostem. 9. Boris Miran — „Raja“. 5. Na meji, deklamacija. 10. C. Erichsen — „Rosenblätter“, polka française, igra čitalniška godba. 11. Fr. Schubert — „Kak zala je“, zbor. 12. Druga kadrilja na prostem. 13. „Po jezeru“, obče petje z godbo. 14. Srečkanje. — O slabem vremenu vršile se bodo točke programove v veliki sobani. Začetek ob 4. uri popoldan.

Čitalničin odbor.

Iz spodnje Idrije. — 16. dne julija smo imeli novo volitev županstva, pri kateri so bili Blaž Črv, posestnik v Karnici, za župana, Anton Kenda, posestnik iz spodnje Kanomlje, France Mikuš iz spodnje Idrije, France Velikajne iz srednje Kanomlje in Jože Vončina iz zgornje Kanomlje pa za svetovalce izvoljeni.

Od Dolenske strani 29. julija. M. J.-r. — Volitve v deželni zbor so pri kraji, al pogovore o njih slišiš še zmirom, kjer se snide par domoljubov. Nam kmetom to ne gré v glavo, kako da morejo meščani domače svetinje zatajiti in se nemčurjem na limanice vvesti, kateri povečujejo Nemčijo, ki še nikdar nikoli Avstriji ni prijazna bila, še manj pa nam Slovincem in Slovonom sploh. Mi k etje sploh ne vidimo, kaj da imamo mi Kranjci od Nemčije. Če nam domače pšenice zmanjka, gremo po Banaško ali dobivamo celó Rusko, — če nam domača trta ne obrodi, gremo po vina na Hrvaško ali Stajarsko; — če potrebujemo duševne hrane, podučnih bukev ali kratkočasnega berila, dobivamo vse to le od naših rodoljubov, kajti nikdar nikoli ne misli kak nemčur, da bi nam spisal karkoli v domačem našem jeziku; le kedar gre za volitve, takrat prifrčé tiskarnice v našem jeziku iz nemčurske tiskarnice tudi med kmete, in baroni in Erženovci, Lukani, Böhmei in Skedelci, pa cela truma družih jih trosijo po vaséh, da jih je kakor listja in trave. Al ker se kmet tujca nemčurja še bolj bojí kakor otroci parkeljna, zato so vse njih bukve umnemu kmetu le papir, ki ga porabi na uekem mestu, kjer se — gnoj dela. Kakor nam je znan pregovor, da je „en potúrica huje kakor sto Turkov“, tako že tudi davno vemo, da „en nemčur je huji kakor sto Nemcev“. Pri nas pa ni nikjer Nemcev kakor le na Kočevskem in v Weissenfelsu, zato je vsak drug, ki se pri nas za „Nemca“ štuli, le zgolj nemčur. To je pri nas na kmetih že davno jasno kot beli dan, zato ne štúpamo nobenemu nemčurju, naj se še tako sladkega dela kakor med, ali pa naj se nam še tako grozí kakor

*) Istina, istina! Ni ga v vsi Sloveniji rodoljuba, ki ne bi pritrdil Vašim besedam, nam iz srca vzetim. Vred.

am zlodij. Vse drugače je pa, kakor vidimo, po mestih in trgih; ondudaj nemčurji vso večo korajžo imajo; čem bolj muštacast in liberalast je, več velja nekaterim meščanom in celó tržnim purgarjem. Vendar smo trdno prepričani, da — kakor bode kmalu v Evropi Turkov konec, da bode tudi nemčurjem pri nas, kakor po vseh slovenskih deželah, odkljenkalo, vsaj tudi v Avstriji mora vsak narod do svojih pravic priti po Božji pravici in pravici ustavni. In družega nič noče mirni Slovenec, kakor to, kar mu gré. Nemčurjem v poduk je naš slavní Koseski že leta 1848. zatrobil lepo pesem, v kateri je med drugim rekel:

„Učil je davno že Slovenec modrost,
Ko glodal še Nemec je medvedovo kost.
Zato sramuje slovenski se dom,
Sramuje se te, votli nemškutar!“

iz Ljubljane. (*Prošnja za dovoljenje tabora*). Sledéča prošnja je šla danes do c. kr. okrajnega glavarstva Ljubljanskega:

„Slavno c. k. okrajno glavarstvo! V našem cesarstvu, in sicer v Ogerskem delu monarhije se zdaj po mnogih krajih dan za dnevom meeting-i ali tabori napravljajo, kjer se mnogobrojno zbrano Magjarsko občinstvo izjavlja v resolucijah po priliki tako-le se glasečih: „da je v interesu Avstro-Ogerske monarhije vzdrževanje celokupnosti Turške države, in da bi imela Avstrija v to svrhu Rusiji vojno napovedati.“

Ker bi lahko inostranski svet sodil, da je mnenje 5 milijonov Magjarov res mnenje celega 37 milijonov prebivalstva Avstro-Ogerske monarhije, treba je, da se tū ravná po pregovoru: „audiatur et altera pars.“

Ker smo podpisani trdnega prepričanja, da imamo državljani v tako imenovani Cislajtaciji taiste pravice in taisto svobodo, svoje mnenje o važnem iztočnem vprašanju javno obelodaniti, kakor jo imajo državljani v Translajtaciji, in da nima samo 5 milijonov Magjarov celi monarhiji izključivo privilegijo, izjavljati svoje politično mnenje na taborih brez vseh opovir in zadržek, zato prosimo podpisani na temelju zakona od 15. novembra 1867. leta, št. 135 dr. zak.:

naj slavno c. kr. okrajno glavarstvo blagovoli dopolniti, da podpisani v nedeljo 12. dne avgusta t. l. na tabor ali ljudski shod pod milim nebom popoldne ob 3. urah v Udmatski občini na Udmatskem pašniku poleg ljubljanske nasproti Českovi fabriki skličejo.

Namen shoda bi bil ta, da bi se javno razgovarjalo o sedanji Rusko-turški vojski in o interesih naše monarhije v iztoku.

Podpisani nameravajo zbranemu občinstvu v sklenjenju predlagati to-le resolucijo: „Na korist civilizacije in občega izobraženja kakor na korist Avstrije bi bilo, da bi edina teokratična mohamedanska država v Evropi nehala in da bi stopile mesto nje v život deloma samostalne krščanske države, deloma pa naj bi se zjediniли tisti deli, ki mejijo na naše cesarstvo, s trojedno kraljevino (Hrvatsko, Slavonijo in Dalmacijo) v jedno celoto pod vladarstvom prejasne Habsburške dinastije.

V Ljubljani 1. avgusta 1877.

Dr. Janez Bleiweis.

Dr. Valentin Zarnik.

Dr. Josip Vošnjak.

— (*V seji mestnega odbora 21. julija*) so bile najobširnejše obravnave zaradi naprave stanovitnih mesarskih prodajalnic za mesarje in mokaarje in zaradi naprave novih vodnjakov (štirn) na Frančiškanskem trgu, v Št. Peterskem predmestju in pred križanki. Naprava zeló potrebnih vodnjakov je obveljala, nekaterih predpreiskav je še treba. Naprava prodajalnic za mesarje in mokaarje pa ni obveljala, če

tudi se potreba njihova nikakor tajiti ne more, češ, da mestna blagajnica nima novcev in da šolski drevored ni pravo mesto za take prodajalnice. Mi se skladamo z mnenjem odbornika Regalija, da medle mestne finance ne bi mogle ovirati te naprave, ker bi vsak mesar ali mokaar moral najemščino mestu za to odrajtovati. Al šolski drevored nikakor ne more mesto biti za tako stanovitno sejmišče, katero bi deloma kazilo prijetno sprehajališče, deloma pa tudi zdravstvenemu oziru zlasti nasproti šolam ne ugajalo, kajti mesarska prodajalnica, če tudi se kolikor mogoče čedna drži, vendar posebno poleti zrak okoli sebe osmradi. Ni še veliko let, kar so mesarji v šolskem drevoredu imeli s strehami pokrite klopí, ki so zmirom na svojem mestu ostale, al pred nekimi leti jih je mestni odbor zato odpravil, ker je gnjusno bilo, videti klopí, na katerih se je poleti v vročini kri parila in velik smrad delala. Tista mesarska prodajalnica, ki se je konec drevoreda pred nekimi leti tje postavila, se je, kolikor se mi spominjamo, nekako tihoma tje vrinila, morebiti z dovoljenjem županovim, pa ne z dovoljenjem mestnega odbora. „Fait accompli“ je bila z izgovorom, da je čedno narejena.

— (*Iz seje dež. odbora 21., 24. in 28. julija*). Pretresali in sklenili so se pogoji, pod katerimi se razpišejo zidarska in druga dela za zidanje deželne norišnice na Studencu. — Vsled dopisa deželnega odbora v Gradcu se je sklenilo, obrniti se na ministerstvo zaradi tega, da bi se za bolnike iz Ogerskega v tukajšnji bolnišnici stroški neposrednje plačevali iz Ogerske državne blagajnice, ne pa da bi se morali, kakor to določuje član III. postave za Ogersko leta 1875., ti oskrbovalni stroški po gosposkah dotičnih velikih županij (komitator) iztirjevati. — Deželni odbor je pritrdil, da se služba učitelja na enorazredni ljudski šoli na Dobrovi poleg Ljubljane podeli sedanjemu učitelju Avgusta Adamiču pri sv. Križu pri Kostanjevici, ter da se Ljudevik Vodopivec potrdi definitivno v učiteljski službi v Razdrtem.

— Dr. Linhart pride za namestnika okrajnega zdravnika v Krško.

— 25. dne julija je po dolgi bolehnosti v grajščini na Brdi nad Kranjem umrl gosp. baron Žiga Zojs, najmlajši brat nepozabljivega nam barona Antona Zoisa.

— Tržaški inženir Šivic in sodrugi njegovi nameravajo železnico napraviti iz Trsta po Vipavski dolini do Ajdovščine. Vlada jim je za tehnična pripravljalna dela dovolila navadni obrok 9 mesecev.

— Meseca avgusta je 400 let, kar je Lož, prejšnji trg, bil od cesarja Friderika povzdignjen na čast mesta. Ložani hočejo slaviti ta dogodjak in ondašnje županstvo vabi čitalnico Ljubljansko in še posebno pevce njene, naj se vdeležijo v nedeljo 12. dne t. m. te zgodovinske slovesnosti. Gosp. Novak, ki lepe slike izdeluje novemu natisu Valvazorjevemu, bo v posebnem iztisku napravil podobo Loža v spomin 400letnici.

— (*Valvazorja 15. snopič*), zanimiv kakor vsi drugi, danes izide. V njem se nahaja poleg dveh drugih slik tudi znana podoba, kako hudič polbe na pašo žene.

— Vsi letniki „Novic“ se dobé; kje, pové administracija „Novic“.

— Včeraj je po daljnem prenehu pribrenčal res zopet „Brencelj“. Izbral si je zato ugoden čas — po volitvah naših. Prvi list z besedo in v 4 podobah jako dobro pred očí postavlja spomine na volitev v Ljubljani, v Postojni, v Trziči in v Kočevji, kjer so nemčurji z vsakojakimi sredstvi večino vjeli. Bralci ga bodo veseli.

— Zadnji naš list je zopet zadela nemila roka ces. policije; zaseženi so bili „spomini na volitve v de-

želni zbor Kranjski.“ Ako ta članek, ki popisuje dogodbe pri zadnjih naših volitvah, res moti javni mir in red, kako zeló še le dogodbe same, ki so se go-dile one dni, morajo žaliti javni mir in red! Naj zato poslanci naši to razsodbo č. k. deželne sodnije vza-mejo si „ad notam“.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Enajsta ura bije za to, da Avstro-Ogerska vlada sklene, kaj početi v očígled Rusko-Turške vojske. Zato je včeraj bilo tukaj veliko mi-nistersko posvetovanje pod predsedstvom presvitlega ce-sarja, v katerem so se ministri ločili v 2 stranki: ve-čina njih (Andrassy, Auersperg, Hofman, Depretis) je bila za to, da se za zdaj le popolnem oboroži ona armada, katera stoji na mejah naše države ob Savi in v Dalmaciji, kar bi stala kakih 30 milijonov gold., za katere bode pozneje treba dovoljenja dobiti od dr-žavnega zbora, — manjšina ministrov pa je bila za to, da naj se nemudoma velikanska mobilizacija naše armade izvrši, ker po njihovem mnenji je zdaj, ko Rusko in Turško vlado pomanjkanje denarja sili v po-mirje (sklep mirú), došel čas, da Avstro-Ogerska po polnem oborožena stoji v varstvo svojih intere-sov, kar je tem bolj potrebno, ker v Bosni, Hercego-vini in Arbaniji se utegne iznova začeti vstaja. — Ker v včerajšnji ministerski seji prevažna stvar ni bila do-gnana, ima danes (1. avgusta) biti druga seja.

— Nemški cesar Viljem se neki 7. dne t. m. vrne iz Gastajnskih toplic domú in na tem povratku pride z našim presv. cesarjem skupaj.

Iz Hrvaškega. — Veliko pozornost ne le pri nas, temveč po vsej Avstro Ogerski monarhiji obrača na-se odpoved generala Mollinary-a, v kateri cesarja prosi, naj ga reši vladovanja v vojaški Granici, in to zato, ker mu srce in čast ne dopušča, da se pod krilom njegovega imena zida železnica, ki jo Ma-gjari zahtevajo, ki pa nasprotuje koristi granice in bi poleg tega Magjarsko žrelo požrlo še imetek njen, ki ga je po velikodušnem sklepu cesarjevem dobila. Do danes ni še znano, da je cesar sprejel odpoved Molli-naryevo. Vsakako je to nov razpor z Magjari, ki Av-striji toliko in zmirom novih polén pod noge mečejo, da se še danes uganiti ne more, kaj bode konec ne-srečnega dualizma!

Iz Rusko-Turškega bojišča. — V Carigradu vré naprej. Savfet-paša je bil odpuščen, ker je spo-znavši slabo stanje Turčije svetoval skleniti mir, in si upal sultanu v obraz resnico povedati rekši, da vojsko-vodje v Rumeliji ravnajo strašno brez skrbi. Sultan pa je verjel bolj drugim ministrom in Savfet je šel. Za njim je bil odstavljen tudi šejk-ul-Islam (najviši du-hoven), ker je svaril pred razvitjem prerokovega pra-pora. Turški narod je zdivjal, videč po dogodbah ob Balkanu pogubo pred očmi; toda predno pogine, po-skuša v svoji divjosti še vse, zbira vse svoje moči, kr-voločnost, verski fanatizem stopita z vso grozovitostjo na noge. Večkrat že je govorilo se o tem, da bodo v Carigradu razvili prerokov prapor in vselej se je človeštvo streslo. Zdaj je res sklenjeno to, sultan sam ga bo razvil. Mohamedanci, še tisti, ki so dozdej bili domá, bodo na to zgrabili orožje in se zbrali krog prapora. Rop, pokončevanje, požiganje, morjenje bo povsod, kjer bodo prikazali se prerokovi častilci. To ne bo več pravi boj, ampak klanje, vničevanje rodov; nikomur se ne bo prizaneslo, ne ženski, ne starčku, ne

otroku, mesta in sela bodo razdjana, kri bo tekla po cestah — vse Allahu in Mohamedu na čast! — Grozovitosti Čerkezov v Bulgariji, divjanje baši-bozukov ni nič proti onim strahovitostim, ki jih bo vnela zelena cunjá. Nihče na Turškem si ne bo svest življenja, tujim podložnikom se bo tako malo prizaneslo, kakor ubogi stiskani raji. V Carigradu so prišli ob zadnjo trezno pamet, sicer bi se kaj takega ne zgodilo. Na-sledki tega so tudi za Turke pogubljivi. Dozdaj se sovražnik bori le s Turško vlado, potem se bo pa obrnil proti vsemu Turškemu rodu, oko bo šlo za oko, življenje za življenje. Rusi niso pričeli vojske z namenom, da bi zatrli osmanstvo v Evropi, ampak na-menili so se le uničiti Turško gospodstvo na Balkanu; Turki morajo nehati vladati, vladani pa se lahko pridružijo kateri koli državi. Tako daleč ni imelo priti, da bi tisti, ki zmaga, zapustil razdjano in ljudi prazno deželo. Prišlo pa bo tako daleč, če sultan z zeleno capo mohamedance na noge spravi. S tem se sultan ne bo rešil, če prav se zbere krog njega na tisuče bo-jevalcev; ne bo jih peljal k zmagi, ampak v mesnico. Ruski topovi pred Drinopoljem gromé Turškemu gospodstvu v Evropi konec.

Na bojišči samem je ta teden tekla kri curkoma. Iz Azije ni sicer nobenih posebnih novic, ker Rusi go-tovo nočejo gnati Turkov proti Evropi; tim več jih je pa iz Rumelije. Ob Šumlji je bila huda bitva, pri kateri je padel poveljnik Turške čete, drug paša pa je bil hudo ranjen. Zmagali so Rusi. Silno huda bitva je morala biti 29. pret. meseca ob Ruščuku, ker so Rusi pod poveljstvom kneza-naslednika zajeli 5000 Turkov, 10 praporov in 30 topov. Ker se priprosti Turek ne udá rad, se more soditi, da je Turkov padlo grozno veliko število. Zdaj imajo Rusi vzeti le še dve trdnjavi ob Balkanu: Šumljo in Silistro, pa ji bodo menda le ob-kolili, pa šli naravnost na Drinopolje, kamor jim je pot zdaj že odprta. Do Carigrada potem nimajo daleč in ker je Angleška vlada neki odločila, da se ne bo vstav-ljala Rusom, ako zasedejo Carigrad, je Turčija gotovo že v zadnjih zdihljajih. Tedaj bo tudi malo pomagalo, če se sultan zopet sprijazni z odpušenim Midhatom kar se že nekaj časa plete.

Črnogorci so prijeli trdnjavo Nikšič z vso silo; ker so vzeli in podrli že vse vtrjene prostore okol nje, mora pasti v par dneh.

Iz severne Amerike. — Danes ni konca ne kraja zmešnjav po svetu! Zdaj so se začele celó tukaj. 18. dne u. m. so se začeli po vseh železnicah Pensilvania-Ohio puntati uradniki in delavci, ker jim je bila plača znižana, in kakor v Ameriki v obče vse na veliko mero gre, tako se je punt delavcev razširil dalje. Samo v Pittsburgu znaša škoda, ki so jo puntarji po železnicah naredili, okoli 4 milijone, ker so pokončali 125 hlapov in 2000 voz. — Punt delavcev so podobni kugi, ki se širi po celem svetu. Tudi v predmestjih Dunajskih so unidan rogovilili tako, da so jih v Rudolfsheimu zaprli 50, v Atzgersdorfu pa 40. In še le te dni smo slišali, da so po razglasu Tirolske vlade vsa delavska društva v Vorarlbergu prepovedana. — No, seme liberalizma in brezverstva, združeno s pomanjkanjem zaslužka in kruha, bo čedalje tacega sadú rodilo, da bo groza.

Žitna cena

v Ljubljani 28. julija 1877.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 21. — banaška 12 fl. 24. — turšice 6 fl. — soršice 6 fl. 40. — rži 7 fl. — ječmena 4 fl. 20. — prosa 4 fl. 70. — ajde 8 fl. 48. — ovsa 8 fl. 90. — Krompir 6 fl. 40 kr. 100 kilogramov.